సాక్షి

సినిమా మొదలు కాగానే ఏ.సి. ఆగిపోయింది. చూస్తుండగానే వళ్లంతా చెమట పట్టింది. ముఖం మీద చిరు చెమటలు. రుమాలు తోటి అద్దుకుంటూ పార్వతి చిర్రుబుర్రులాడ సాగింది. 'అందరికీ ఇదే రోగం....' అంది. గోపాలం ముఖంమీద చెమట తుడుచుకుని చొక్కా కాస్త గాలి వచ్చేట్టుగా సడలించాడు. నోటితోటి బనీనులోకి గాలి ఊదుకుని 'అమ్మ.... ప్రాణం లేచివచ్చింది' అన్నాడు.

'కరెంటు ఖర్చులు తగ్గిద్దామని.... వాడు ఏ.సి. పీకేశాడు... హాల్లోవాళ్ళు ఉడికి ఛస్తేమటుకు హాలువాడికి పోయిందేముంది. వాడి డబ్బులు వాడికొస్తాయి. బయట ఎండలు మండిపోతున్నాయి. ఏ.సి.లో చల్లగా కాసేపు కూర్చుందామని వస్తే ఇక్కడ ఈ గోల... సినిమాహాలువాడిని గట్టిగా ధులిపేసి రావచ్చుగదా!' పార్వతి గుక్క తిప్పుకోకుండా మాట్లాడేస్తోంది. గోపాలానికి మళ్లీ చెమట పట్టింది. సినిమా ప్రభావం, ఏ.సి. లేకపోవటం, భార్య తనకి పని పురమాయించడం.... ఇంకేం కావాలి?

'హాలువాడేం నా మొగుడనుకున్నావా.... దులిపేస్తే పడి ఉండటానికి...' గోపాలం ముఖం తుడుచుకుని, అరిచేతులు కూడా చెమటపడితే రుమాలుతో అద్దుకుంటున్నాడు. 'పోనీలేవే.... వాడి పాపాన వాడే పోతాడు... పైగా సినిమా కథ మొదలైంది.... బయటకు పోయి రాద్ధాంతం పెట్టుకుంటూ కూర్చుంటే ఇక్కడి కథ అయిపోతుంది.'

'ఎందుకండీ.... అంత పిరికితనం... పోనీ ఆ గేటువాడితో చెప్పిరండి....' గోపాలం లేచేదాకా పార్వతి ఊరుకోలేదు. గోపాలం గేటువాడి దగ్గరకుపోయి ఏదో మాట్లాడి వచ్చాడు. దారిలో వకళ్లిద్దరి కాళ్లు తొక్కి అక్షింతలు వేయించుకున్నాడు. చేత్తో దారి చూసుకుంటూ కుర్చీల మీద చేతులు వేసుకుంటూ పోతుంటే చేతికేమిటో మెత్తగా తగిలింది. ఆడో, మగో ఎవరో ఆవిడ నవ్వినట్లు వినిపించింది. మొగుడనుకున్నదో ఏం గోలో! గోపాలం మెల్లిగా వచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

"ఏమంటాడు వాడు...." పార్వతి నిలదీసింది.

"మా మేనేజరుతో చెప్పి.... ఏ.సి. వేయిస్తానన్నాడు....'

'మరి అక్కడే నిలబడి చచ్చాడే?!'

'సినిమా చూస్తున్నట్టున్నాడే పాపం.....'

'రోజూ చూసే సినిమానేగా? ముదనష్టపు సినిమా!! అయితే సినిమా అయింతర్వాత వెళ్లి మేనేజరుతో మాట్లాడుతాడా....?!'

మాటల్లో గేటు దగ్గరవాడు బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. పార్వతి గేటువంకనే చూస్తున్నది. ఏ.సి. రాలేదు. గేటువాడు తిరిగి రాలేదు. సినిమా చూసేవాళ్లకేగానీ, సినిమాలో హీరో, హీరోయిన్లకు ఏ.సి. అవసరం లేదు. వాళ్లడాన్సులు, పాటలు నిరాఘాటంగా సాగిపోతున్నాయి. కథేమవుతున్నదో పార్వతికి అంతుచిక్కడం లేదు. గేటువాడు కనిపిస్తే గొంతు పిసికి చంపేద్దామన్నంత కోపంగా ఉంది. అసలే చెమట.... అందుకు ఆపైన ఆగ్రహం, కంపరం ఎక్కువయింది.

'సినిమా పోతేపోయింది.... ఒక్కసారన్నా హాలువాడికి బుద్ధి చెప్పాలి... బయటకుపోయి.... మేనేజరుతో మాట్లాడిరండి....' పార్వతి గోపాలాన్ని ఉసికొల్పింది. గోపాలానికి లేచి నుంచుని గట్టిగా 'భౌ... భౌ..' అంటూ మొరుగుదామనిపించింది.

'నువ్వు కూడా... మీ మహిళామండలి మెంబరువు గదా... నువ్వే వెళ్లి కనుక్కోరాదు...' గోపాలం మెల్లిగా భయపడుతూ అన్నాడు. 'లేచింది... మహిళాలోకం... పాట గుర్తున్నదా.....?'

పార్వతి మహిళా సంఘ సమావేశాలకు తరచు వెళుతున్నమాట నిజమే! అక్కడ దేశ సమస్యలను పరిష్కరించినదేమీ లేదు. వరకట్ననిషేధం, అత్తగార్ల ఆరడి, ఆవకాయల్లో ఎన్నిరకాలు... సంఘాన్ని సంస్కరించటం ఎలా అన్న విషయాల్లో అందరికీ ఏకాభిప్రాయం ఉండేది. అక్కడ సాధారణ విషయాలే గాని, వ్యక్తిగత సమస్యలు తీసుకొని రాగూడదన్న అంతర్జాతీయ సూత్రానికి కట్టుబడి ఉండటం వలన, సభ్యులు తీసుకొన్న కట్నాల జాబితాలు అక్కడకు వచ్చేవికావు. కోడలు – కాబోయే అత్త అన్న సూక్తిననుసరించి సమావేశాలు జరిగేవి. కాని ఈరోజు తనకు ఈ ఏ.సి. పీకెయ్యటమనేది ఒక ఛాలెంజ్‌లాగా కనిపించింది. మళ్లీ ఏ.సి. వేయించి, హాలులో చల్లటిగాలి వీయించాలి అన్న తపన బయలుదేరింది. అక్కడే పార్వతి దెబ్బతింది. 'కుక్క చెయ్యాల్సిన పని గాడిదచేసి చాకలివాడిచేత చావుదెబ్బలు తిన్న కథ గుర్తుందా....' అన్నాడు గోపాలం పార్వతి సంకల్పం విన్న తర్వాత. ఇహ తప్పదు అన్న పరిస్థితి రాగానే గోపాలం లేచి బయలుదేరాడు. వాళ్లు బయలుదేరగానే 'వాళ్లు తెగ వాగుతున్నారు... అమ్మయ్య ప్రశాంతంగా సినిమా చూసుకోవచ్చు' అని కొందరు నిట్టూర్చారు.

'సినిమా బాగానే ఉందిగదా... అప్పుడే వెళ్లిపోతున్నారేం...' అని అడిగింది పక్కనే కూర్చున్నావిడ. మళ్లీ వస్తారా?' వాళ్లు తిరిగి రాకపోతే, టిక్కెట్టు కొనకుండా చంకన వేసుకొనివచ్చి ఇందాకటి నుంచి వళ్లో కూర్చుబెట్టుకున్న మనవణ్ణి ఆ సీటులో కూర్చోపెట్టుకోవచ్చు అని ఆవిడ కోరిక. మనవడు అని పేరుకేగాని అల్లుడంత బరువున్నాడు వాడు.

'ఎయిర్‌కండిషను ఆపేసినందుకు అడిగి వద్దామని పోతున్నామండీ...' అన్నాడు గోపాలం. యుద్ధానికి పోతున్న ఝాన్సీలక్ష్మిని గుర్తు తెచ్చుకుంది పార్వతి. ఝాన్సీ కూడా మగవేషం వేసుకొని యుద్ధం చేసిందట.

'నీ కడుపు చల్లగా ఏ.సి. వేయించండి బాబు... పుణ్యం ఉంటుంది. అంతా ఉడికిపోతున్నాం' ఆవిడ ప్రోత్సహించింది. పార్వతికి 'సినిమా అయిపోతున్నదే....' అన్న బాధ ఒక ప్రక్కన, గోపాలం ఒక్కడిని పోయిరమ్మని చెప్పటానికి ప్రెస్టేజీ ఘర్షణ పడ్డాయి.

'ఏమిటయ్యా అడ్డం.... పోతేపోండి, కూర్చుంటే కూర్చోండి' అంటూ సినిమా కథలో నిమగ్నం అయిన కొందరు 'కయ్'మన్నారు. గోపాలం హాలు బయటకు రాగానే ఇందాకటి గేటువాడు కనిపించాడు. సిగరెట్టు ముట్టించి ఒక మెట్టు మీద కూర్చుని పొగవదలుతూ ఉంగరాలు లెక్కెట్టుకుంటున్నాడు.

'ఇటురా...' అంటూ గోపాలం కేకవేశాడు. అతను గోపాలం వంక చూసి సిగరెట్టు నేలమీద రాసేసి గబుక్కున జేబులో వేసుకుని ముందుకు వచ్చాడు.

'ఇందాక ఏ.సి. వేయమని చెప్పాను... నీకే కదా...' గోపాలం ప్రశ్నించాడు.

'ఇంకా వెయ్యలేదా.... సార్!'

'నువ్వు ఎవరితో చెప్పావు?'

'ఎలక్ట్రీషియన్‌తో సార్'

'ఏడీ... వాడిని చూపించు...'

పార్వతి గోపాలం అడుగుజాడల్లో నడుస్తూ ముందుకూ వెనక్కూ సాగుతోంది. హాలులో హీరో, హీరోయిన్లు పాట పాడడం వినిపిస్తోంది. పార్వతికి ఒక్కక్షణం గోపాలం చెయ్యి పట్టుకుని పాటపాడుతూ వరండా స్తంభాల చుట్టూ పరుగెత్తాలనిపించింది. సినిమా పాట ఎట్లానూ వినిపిస్తోంది. తాము మళ్లీ పాడుకోనక్కర్లేదు. సినిమా హీరో, హీరోయిన్లు అంతేగదా! నేపథ్యగానం ఉంటే, మనం ఎగరవచ్చు.... పాట అయిపోయినట్లుంది. విలన్ వచ్చాడేమో.... డిషూం.... డిషూం వినిపిస్తోంది. పార్వతి గోపాలం కలిసి ఎయిర్‌కండీషను ఆపేసినవాడిని పట్టుకుని బాదేస్తున్నంత ఫీలింగిచ్చేసింది. గేటువాడు ఏ.సి. ప్లాంటున్న గది దగ్గరకు తీసుకువెళ్లాడు. తలుపు దగ్గరగా లాగి గడియవేసి ఉంది.

'ఇక్కడే ఉండాలండీ!! టీ తాగడానికి వెళ్లాడేమో సార్... కూర్చోండి సార్!' బయట చిన్నబెంచీ ఉంటే ముందుకు లాగాడు. హాలులో సినిమా అయిపోతోంది. అయిదు రూపాయల కాగితం ఒకపక్క నుంచి తగలబడిపోతున్నంత బాధ కలుగుతోంది.

'మీ మేనేజరు... ఎక్కడ ఉంటాడు... చూపించు...' గోపాలం త్వరగా ఆ గోల ముగించుకొని హాలులోకి పోదామన్న తొందరలో ఉన్నాడు.'

'పెద్దసార్.... బుకింగ్ పక్కగదిలో ఉన్నారు సార్!'

'పద చూపించు....'

పార్వతి, దారిలో గోపాలానికి ధైర్యాన్నిచ్చింది. హుషారు చేసింది. 'మీరు కోర్టులో బల్లగుద్ది వాదించామనీ.... ధర్మంకోసం పోరాడామనీ, గొంతు చించుకుని ఎదుటివాడిని చిత్తు చేశామని చెబుతుంటారు గదా! ఈ చిన్న విషయంలో తటపటాయిస్తారెందుకు... ధైర్యంగా నడవండి' గోపాలం అర్జునుడైతే పార్వతి శ్రీకృష్ణుడు. గీతబోధ విని నిటారుగా నిలిచి పెద్ద పెద్ద అడుగులు వేయటం మొదలుపెట్టాడు. గదిలోపల ముగ్గురు, నలుగురు కూర్చుని మాట్లాడుకుంటున్నారు.

'మేనేజరు ఎవరండీ?' గోపాలం మర్యాదగానే అడిగాడు. అక్కడవాళ్లలో ఒకడు లేచి 'రండి సార్ నేనే... ఏం కావాలి' అని అడిగాడు, రెండో ఆటకి టిక్కెట్లకోసం వచ్చాడేమో అనుకుని. 'తమరు ఎవరు సార్.... ఏం కావాలి?'

'ఏ.సి. ఆపేశారెందుకని?!' పార్వతి ముందుకు వచ్చి బల్లకానుకుని నిలబడింది.

'ఎవరు... ఆపేశారు సార్?!'

'నేను... నిన్నడుగుతుంటే... ఎదురు ప్రశ్న వేస్తావేమిటి....' పార్వతి ముఖాన చెమట తుడుచుకుంటోంది. నిజానికి బయట చల్లటిగాలి వీస్తోంది. 'హాల్లో ఉక్కపోసి ఛస్తుంటే కూర్చోలేక బయటకు వచ్చాం...' పార్వతి గోపాలాన్ని చెప్పమని తరిమింది.

'మేనేజరుగారికి రిపోర్టివ్వండి సార్' అన్నాడతను.

'నువ్వే మేనేజరునని చెప్పావు?' గుర్రుమింది పార్వతి.

'మీకింకా సెకండు షోకి టిక్కెట్లు కావాలేమో అనుకుని అట్లా అన్నా సార్'

'ఏదో చెప్పావు. మీ మేనేజరు లేరా?!' గోపాలం ఎంక్వయిరీ చేశాడు.

'ఇంటికి వెళ్లారు సార్... సెకండు షో టైముకి వస్తారు'

అక్కడ కూర్చున్న ముగ్గురు, నలుగురిలో ఒకడు మేనేజరు అయి ఉంటారని... తమను బుకాయిస్తున్నారని పార్వతికి గట్టిగా అనుమానం కలిగింది. అయినా తాను ఎవరిని అడిగేది? 'నేనెరుగ.... నేనెరుగ... మీ బావనడుగు...' అన్నట్లు అక్కడ ఉన్న వాళ్లంతా తప్పించుకున్నారు.

'కంప్లయింటు పుస్తకం ఇవ్వండి... మేము రిపోర్టిస్తాం....' అంది పార్వతి.

'సార్.... ఆ పుస్తకం ఏదో మేనేజరుగారి డ్రాయర్లో ఉన్నదండి....'

'మరి తీసి ఇవ్వు...'

'తాళంచెవి మేనేజరుగారి దగ్గరే ఉంది... సార్!' గోపాలం, పార్వతి అజాత శత్రువులయిపోయారు. ఎవరితో పోట్లాడాలో, ఆ అదృశ్యవ్యక్తి గోచరం కావటం లేదు.

'పోనీ సినిమా చూసివచ్చి... రిపోర్టిద్దాం...' అన్నాడు గోపాలం. పార్వతి రుసరుసలాడుతూ హాలులోకి వచ్చింది. సీటు వెతుక్కుని కూర్చునేటప్పటికి కరెంటు పోయింది. ఆట ఆగిపోయి హాలు తలుపులన్నీ తెరిచారు. వరండాలో పోలీసు అధికారి కనిపించాడు. ఎందుకోసం వచ్చాడో మరి?

'ఈ విషయాన్ని మనం ఇంతటితో వదిలిపెట్టకూడదు... ఆ పోలీసుకు రిపోర్టిద్దాం రండి.' గోపాలం, పార్వతి వరండాలోకి వచ్చి పోలీసును పట్టుకున్నారు.

'ఏ.సి. తీసేశారండి.... రిపోర్టిస్తాం.' అన్నాడు గోపాలం పోలీసుతో-

'అట్లాగే ఇవ్వండి...' పోలీసు తనకేమీ పట్టనట్లు నడిచిపోతున్నాడు కర్ర ఊపుకుంటూ.

'మీకే ఇద్దామని'

'అచ్చే నాకా? నా డ్యూటీ ఇక్కడ కాదండీ....'

'జేబుదొంగ ఒకడు ఇటు పారిపోయి వస్తేనూ...'

గోపాలం ఒకసారి జేబులు తడుముకున్నాడు. పార్వతి మెడలోని గొలుసులు, చేతికి గాజులు లెక్కపెట్టుకుంది. వీళ్లింకా పోలీసు వెంటనే నడుస్తుంటే, 'కరెంటు లేకపోతే... ఏ.సి. ఎట్లా పని చేస్తుందండీ?!' పోలీసు వెటకారంగా మాట్లాడుతున్నట్టు తోచింది.

'ఇక్కడ రిపోర్టు ఎవరికివ్వాలి....' పార్వతి చనువు చేసుకుంది.

'మేనేజరుగారికివ్వండి'

'ఆయన లేరట....'

'నన్నేం చేయమంటారు సార్. ఆ దొంగ దొరక్క నేను కంగారుపడుతుంటే మీరు... ఊరికే సతాయిస్తున్నారు'. పోలీసు జేబుదొంగను పట్టుకోవాలన్న దృఢనిశ్చయంతో ఉన్నట్లు తోచింది. ఆ ఘోర ఏకాగ్రత తపస్సు నుంచి తమవైపు తిప్పుకోవాలంటే తమరిద్దరూ శివపార్వతులై తాండవం చేస్తూ ప్రత్యక్షం అయితే గాని వీలుకాదు. మళ్లీ కరెంటు వచ్చినట్లుంది. జనం అంతా లోపలకు తోసుకుంటూ పోతున్నారు. వీళ్లిద్దరూ హాలులోకి చొరబడ్డారు. లోపల చల్లగా ఉంది. ఏ.సి. వేసినట్లున్నారు. సీటులో కూర్చోగానే మళ్లీ ఏ.సి. పోయింది. ఎవరో టై కట్టుకున్న వ్యక్తి 'టై' తీసేసి పామును పట్టుకున్నట్లు పట్టుకుని ధుమధుమలాడుతూ బయటకు బయలుదేరాడు. మళ్లీ ఏ.సి. ఆపేశాడు వాడు.... ఆ హాలువాడిని వదిలిపెట్టగూడదు.... నేను హాల్లో కూర్చున్నానని తెలిసి గూడా ఇట్లా చేస్తాడా... వాడి పని పడతానుండు! నాటకంలో ఏకపాత్రాభినయంలాగా గొణుక్కుంటూ బయటకు బయలుదేరాడు. వాడి వెనకాలే పార్వతి బయలుదేరింది. ఆ తర్వాత గోపాలం, శంఖచక్రగదాదులు... సిరికిం చెప్పకుండా శ్రీ మహావిష్ణువు బయలుదేరినట్లుంది.

సూటిగా మేనేజరు గదిలోకి వెళ్లాడు.

'నేను ఫామిలీతో హాలులో కూర్చున్నట్లు తెలిసి గూడా.... ఏసి ఆపిస్తారా... మీ మేనేజరు ఏడి....' గదమాయిస్తున్నాడు 'టై' వాడు.

'తమరు ఎవరు సార్....!' గదిలో కూర్చున్నవాడు మెల్లిగా అడిగాడు.

'వళ్లు ఎట్లా ఉంది.... నేనెవరో.... నేను చెప్పాలా... రేపు మీ ప్రొప్రైటరును నన్ను వచ్చి కలవమని చెప్పు....' అతను ఒక చండప్రచండుడిలా ఉన్నాడు. మేనేజరు గదిలో వాళ్లంతా గుసగుస.

'సార్.... తమరెవరో తెలియక.... వాడు అట్లా మాట్లాడాడు సార్... ఏ.సి. ఈ క్షణం వేయిస్తాను. ఒరేయి... వెంటనే ఏ.సి. వెయ్యి' అతను గట్టిగా అరిచాడు. 'అయ్యగారికి కూల్‌డ్రింక్స్ తెప్పించు. ఒకటి వారికిచ్చి... నాలుగు లోపలకు పంపించు....

'ఈసారికి మిమ్మల్ని ఊరుకునేది లేదు. మీమీద తప్పక కేసు పెట్టేస్తాను...' అతను టైని మడిచి జేబులో పెట్టుకుని ఎగిరెగిరి పడుతున్నాడు. 'నన్నెవరు అని అడుగుతాడా... వాడు?!' మండిపడ్డాడు.

'వాడికి తెలియదు.... వాడొట్టి బుకింగ్ క్లర్కు సార్.... తవర్ని నేనెరక్క పోవటమేమిటీ.... నేనే కదూ సార్... తవర్ని, తమ ఫామిలీని తీసుకెళ్లి హాలులో కూర్చోపెట్టింది... నేను బయటకు

వెళ్లాను సార్... అందుకు ఈ పొరపాటు జరిగింది. ఈసారికి మన్నించాలి' అతను ప్రాధేయపడుతున్నాడు. అధికారి చిందులు తొక్కుతున్నాడు. మొగుడంటే అట్లా ఉండాలి అనుకున్నది పార్వతి. గోపాలం కోర్టులో ఈ కేసు గెలిచాను, ఆ కేసు గెలిచాను అని ఇంటికి వచ్చి కోతలు కోస్తుంటాడు. అసలు కోర్టులో ఏం జరుగుతోందో ప్రత్యక్షంగా చూడాలి అన్న తొందరపాటు కలిగింది పార్వతికి.

'కంప్లయింటు పుస్తకం తియ్....'

గోపాలం, పార్వతి గబగబా హాలులోకి వచ్చారు. కాగల కార్యం గంధర్వులు తీర్చడం అంటే ఇదే! ఏ.సి. అద్భుతంగా పని చేస్తోంది. జేబురుమాలుని జేబులో పెట్టుకున్నాడు గోపాలం, మళ్లీ ఏ.సి. ఆగలేదు.

రాత్రి నిద్రపోయేముందు గోపాలం పార్వతిని పలుకరిస్తూ 'ఎయిర్‌కండిషన్ కంటే చల్లగా ఉండే వస్తువును చూపిస్తాను.... కావాలా.....' అని అడిగాడు. పార్వతి సిగ్గుపడుతూ 'మీరేం అంటున్నారో నాకు అర్థం కాలేదు' అంది. గోపాలం జేబులోంచి వంద రూపాయల కాగితం ఒకటి తీసిచ్చాడు. 'దీనితో విసురుకో....' అన్నాడు గోపాలం. 'చల్లగా ఏ.సి.లాగా ఉందా? ఈ నోటు విశేషం ఏమిటో నాకు తెలియటం లేదు' అంది పార్వతి.

'పొద్దున కోర్టులో కేసు గెలిచానని చెప్పానే... దాని తాలూకు ఫీజులో ఒక కాగితం ఇది....'

ఇంతకీ.... ఏం కేసు అది....'

సినిమా హాలు కేసే.... ఏ.సి. లేదని ప్రభుత్వం వాళ్లు జరిమానా వేశారు. హాలు వాళ్ల తరుపున నేను వాదించాను. నేనే గెలిచాను. అదీ సంగతి....' గోపాలం మరో నోటు తీసుకుని తను గూడా విసురుకోవటం మొదలెట్టాడు.

'చాలా అన్యాయం.... ఇది....' పార్వతి మాటలు మింగుతూ గొణిగింది. మరుక్షణం ఆ రోజు వచ్చిన ఫీజుతో తనకు పట్టుచీర కొనిస్తానన్న వాగ్దానం జ్ఞాపకం వచ్చింది.

'ఏ.సి. లేకపోయినా పట్టుచీర కట్టుకుంటే చల్లగానే ఉంటుంది....' అనుకుంది పార్వతి. 'ఇంతకీ ఆ కేసు ఎట్లా గెలిచారు? పార్వతి సందేహంగా అడిగింది.

'ఏ.సి. పనిచేస్తూ ఉందని.... ఏసి లేదని చెప్పినవాళ్లు అబద్ధం చెప్పా'రని రుజువు చేశాను....

గోపాలం వందరూపాయల నోటుతో విసురుకుంటూ భుజాలెగరేశాడు.

'ఏమండీ... ఏమండీ... ఇందాక మనం వెళ్లిన సినిమాహాలు వాడిమీద కేసు పెడతానని ఆయనెవరో అధికారి బెదిరించాడు గదా... ఆ కేసు పెడితే... ఆ సినిమా వాళ్లని కలుసుకుని... ఆ కేసు మీరే తీసుకుని గెలవండి!' పార్వతి కళ్లలో మెరుపు. ఒకేసారి రెండు పట్టుచీరెలు కట్టుకున్నట్లుగా ఉంది. అయితేనేం ముఖాన చిరుచెమట మాత్రం అట్లానే ఉంది. పైగా చల్లగా హాయిగా ఉంది.

(రంజని - నవంబర్, 1994; ఉదయం వారపత్రిక - 16 జనవరి, 1991)